

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. marca 2012 v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obvinenému **P. S.** pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Tr. zák. a iné, o sťažnosti obvineného P. S. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 9. marca 2012, sp. zn. PK-2T 45/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného **P. S. sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v predmetnej trestnej veci dňa 20. decembra 2011 podal na obvineného P. S. obžalobu pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Tr. zák. a zločin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zák., obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d/, písm. e/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. i/ Tr. zák. a s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., ktorých trestných činov sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Napadnutým uznesením Špecializovaný trestný súd v Pezinku podľa § 79 ods. 3 Tr. por. (vo vyhotovení došlo k zjavnej písárskej chybe uvedením § 73 ods. 3 Tr. por.) s poukazom na čl. 17 ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky a článok 5 ods. 1, ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zamietol žiadosť obvineného P. S. o prepustenie z väzby na slobodu.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený v zákonnej lehote sťažnosť, ktorou sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia a prepustenia na slobodu.

Obvinený vo svojej sťažnosti podanej prostredníctvom obhajcu namietal dôvodnosť väzby, pričom zdôraznil, že zo spáchania žalovanej trestnej činnosti sa necíti byť vinným, pretože žiadneho trestného činu sa nedopustil. Jeho totožnosť je nepochybná a za bežných okolností sa zdržiava u priateľky, na adrese ktorej by v prípade prepustenia na slobodu preberal poštové zásielky. Argumentáciu prvostupňového súdu hrozbou vysokého trestu nepovažuje za správnu, keďže neexistuje žiadna iná konkrétna okolnosť, ktorá by odôvodňovala hrozbu predpokladanú ustanovením § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Podľa jeho názoru neexistuje ani dôvod kolúznej väzby, pretože nikdy nikoho neovplyvňoval ani inak nemaril objasňovanie činu. Súčasne sťažovateľ poukázal na skutočnosť, že vo veci bola na súd podaná obžaloba a bolo nariadené hlavné pojednávanie a v tomto štádiu trestného konania už boli vykonané všetky kľúčové dôkazy.

Kľúčový svedok J. K. bol zaradený do programu chráneného svedka, ktorý uviedol, že má strach, keď zaregistroval v okolí svojho bydliska zvýšený pohyb osôb a motorových vozidiel. Nie je mu však známe, prečo súd spája tieto okolnosti s jeho osobou, keď sa nachádza vo výkone väzby a prakticky nemá možnosť tohto svedka ovplyvňovať. Obvinený v danej súvislosti poukázal na to, že kolúzna väzba mu komplikuje akékoľvek návštevy i korešpondenciu počas výkonu väzby.

V ďalšej časti odôvodnenia svojej sťažnosti prezentoval názor, že podľa jeho názoru neexistujú ani žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali jeho ďalšie obmedzovanie osobnej slobody z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., teda obava, že by v trestnej činnosti pokračoval, alebo dokonal trestný čin, o ktorý sa pokúsil. Závery súdu v tejto súvislosti považuje iba za ničím nepodložené hypotézy a predpoklady. On sám svojím konaním nevytvoril predpoklady, ktoré by viedli k dôvodnej obave odôvodňujúcej výkon väzby. Navrhol preto, aby bolo jeho žiadosti o prepustenie z väzby vyhovené a aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť,

ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že prvostupňový súd rozhodol v predmetnej veci správne a v súlade so zákonom.

Z obsahu trestného spisu je zrejmé, že obvinený P. S. bol vzatý do väzby uznesením sudkyne pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. Tp 63/2011, zo dňa 3. júla 2011, a to z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

a/ ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo mu hrozí vysoký trest,

b/ bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo

c/ bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že Špecializovaný trestný súd pri svojom rozhodovaní dodržal všetky formálno-procesné zákonné podmienky a taktiež aj z vecného hľadiska je rozhodnutie, ktorým zamietol žiadosť obvineného o prepustenie z výkonu väzby na slobodu správne a zákonné. Písomné odôvodnenie napadnutého uznesenia plne zodpovedá ustanoveniu § 168 ods. 1, § 180 Tr. por., a preto najvyšší súd na tam uvedené skutočnosti poukazuje a tieto si osvojuje.

Aj podľa názoru najvyššieho súdu dôvody väzby u obvineného P. S. podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/ a písm. c/ Tr. por. naďalej trvajú.

K predmetnej veci je potrebné predovšetkým uviesť, že doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú, že skutky, pre ktoré je trestné stíhanie vedené boli spáchané, majú znaky vyššie špecifikovaných trestných činov, pričom existuje dôvodné podozrenie, že tieto skutky spáchal obvinený P. S..

S poukazom na charakter trestnej činnosti, pre ktorú bolo v predmetnej veci začaté trestné stíhanie, jej rozsah i spôsob páchania sa ani v súčasnom štádiu dokazovania na dôvodnosti ďalšieho trvania väzby nič nezmenilo.

Keďže obvinenému hrozí za stíhanú trestnú činnosť vysoký trest odňatia slobody, existuje dôvodná obava, že sa bude skrývať, aby sa vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu (§ 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.). Zo spisového materiálu ďalej vyplýva, že obžalovaný na adrese trvalého pobytu nebýval a nikde nepracoval. Získané poznatky vo vzťahu k svedkovi J. K. sú tými konkrétnymi skutočnosťami, ktoré nepochybne odôvodňujú dôvodnú obavu, že v prípade prepustenia obvineného na slobodu by tento svedok ale i ďalší svedkovia zo strachu pred odplatou neboli ochotní vypovedať (§ 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por.). Vzhľadom na násilný charakter trestnej činnosti a skutočnosť, že je trestne stíhaný okrem iného aj pre zločin úkladnej vraždy v štádiu prípravy, existuje tiež reálna hrozba, že obvinený by v prípade prepustenia na slobodu mohol v trestnej činnosti pokračovať (§ 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.).

S poukazom na vyššie uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť obvineného P. S. nepovažoval za dôvodnú, a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Protí tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 16. marca 2012

JUDr. Pavol T o m a n, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová